

Contribució a la micoflora del delta del Llobregat

Spartina. Butlletí naturalista del delta del Llobregat • Número 3. Anys 1997-98

Rebut: 28.05.97
Acceptat: 11.07.97

Miquel Àngel Pérez-De-Gregorio

Pau Casals 6, 1r, 1a. 17001 Girona

E-mail: p.g@mrx2.redestb.es

Key words: Fungi, taxonomy, Llobregat Delta, Barcelona, Spain.

Abstract: Contribution to the fungal flora of the Llobregat Delta. Eleven species are reported, some of which are of special interest: *Melanoleuca graminicola*, *Melanoleuca polioleuca* and *Peziza pseudoammophila*.

Paraules clau: Fongs, taxonomia, delta del Llobregat, Barcelona, Espanya

Resum: Contribució a la micoflora del delta del Llobregat. Es citen onze espècies, entre les quals destaquen, pel seu interès: *Melanoleuca graminicola*, *Melanoleuca polioleuca* i *Peziza pseudoammophila*.

Palabras clave: Hongos, taxonomía, delta del Llobregat, Barcelona, España.

Resumen: Contribución a la micoflora del Delta del Llobregat. Se citan 11 especies, de entre las que destacamos, por su especial interés: *Melanoleuca graminicola*, *Melanoleuca polioleuca* y *Peziza pseudoammophila*.

INTRODUCCIÓ

Aquest treball presenta un recull de dades obtingudes en visites esporàdiques hivernals al delta del Llobregat, i no és pas un estudi sistemàtic i ordenat, que resta encara per fer. Malgrat tot, creiem que val la pena que aquest primer recull vegi la llum, per començar a completar l'estudi dels espais naturals del Delta, molt complet pel que fa als vertebrats, invertebrats i vegetació, però pràcticament inèdit des d'un punt de vista micològic, fet que confirma que molt sovint la micologia està infravalorada des d'altres àmbits naturalístics.

Les Reserves Naturals del Delta del Llobregat comprenen diverses zones d'interès des d'un punt de vista micològic. La zona parcialment estudiada, en què s'han fet totes les citacions següents, correspon a la zona d'influència de la Reserva Natural del Remolar-Filipines, al terme municipal de Viladecans. Aquesta zona està situada al

marge oest del braç de la Vidala, i comprèn la pineda litoral de cal Francès (*Pinus pinea* i *P. halepensis*) i la platja. És en aquesta última zona on, malgrat la forta pressió humana, es troba la vegetació més interessant, en què destaquen el borró (*Ammophila arenaria*), la credeueta marina (*Crucianella maritima*) i la lleteresa terracina o marina (*Euphorbia terracina*).

Només es descriuen les espècies poc comunes i interessants.

ESPÈCIES ESTUDIADES

Agaricus bitorquis (Quéll.) Sacc.

En un camí, al marge de la pineda. 25-II-96.

Fomitopsis pinicola (Sw. ex Fr.) P. Karst.

(= *Ungulina marginata*)

En un tronc de pi pinyer (*Pinus pinea*). 25-II-96.

Geopora arenicola (Lév.) Kers.

A la pineda, en un lloc obert i molt sorrenc.
3-II-96.

Helvella leucomelaena (Pers.) Nannfeldt

En un camí, al marge de la pineda. 3-II-95.

Helvella sulcata Afz. ex Fr.

(= *H. lacunosa*)

A la pineda. 3-II-96.

Lepista nuda (Bull. ex Fr.) Cke.

A la pineda. 3-II-96.

Lepista panaeola [Fr.] Karst.

(= *L. luscina*)

En un lloc herbós, a la pineda. 3-II-96.

Lepista sordida (Fr.) Singer

A la pineda. 3-II-96.

Melanoleuca graminicola (Vel.) Kühn & Maire

Entre la pineda i la platja, en un lloc herbós entre gramínies. 3-II-96. Aquesta interessant i poc corrent espècie es caracteritza per la seva petita mida, l'hàbitat gramínicola, l'absència de cistidis i les espores de 7-8 x 5 µm.

Melanoleuca polioleuca (Fr.) Kühn. & Maire

En un lloc molt sorrenc i herbós, a la pineda. 3-II-96. Espècie força rara característica perquè té una carn blanquinosa que, en tallar-la, es torna brunenca, sobretot a la base del peu, no tacant-se al barret. La carn fa una olor de bolet de soca (ordre Poliporals). Cistidis metuloides, amb tendència sublageniforme. Espores fortament amiloides, de 7-8 x 4,5-5 µm.

Peziza pseudoammophila Bon ex Donadini

Dos exemplars a les dunes de la platja. 3-II-96. Aquesta és sens dubte l'espècie més interessant de totes les trobades. Molt propera a la també escassa *P. ammophila* Durieu & Montagne, també citada a l'àrea per

Mayoral & Àngel (1995), es diferencien a nivell d'estudi microscòpic, ja que ambdues comparteixen forma, color i hàbitat. *P. ammophila* té les paràfisis cilíndriques, mentre que *P. pseudoammophila* les té mol·liniformes. A més, les espores d'aquesta última són un xic més grans, de 17,5-18 (19) x 10-11 µm, en els exemplars estudiats.

La presència d'aquesta espècie a la zona la fa mereixedora de la més ferma protecció.

AGRAÏMENTS

En primer lloc, s'agraeix la plena col·laboració del personal de les Reserves Naturals, i, de forma molt especial, del seu director. Es fa també extensiu l'agraïment, pel seu ajut, als companys de DEPANA, que tant fan per la protecció de l'entorn català.

Per últim, no s'ha d'oblidar la col·laboració prestada en la recol·lecció d'algunes espècies d'aquest treball per en Josep J. Pérez-De-Gregorio i Margarita Bravo.

BIBLIOGRAFIA

BON, M. 1991. *Flore mycologique d'Europe, 2: Tricholomataceae I*. Edit. Association d'Ecologie et Mycologie. Lille. 164 pp.

BREITENBACH, J. & KRÄNZLIN, F. 1991. *Champignons de Suisse. Tome III: Bolets et champignons à lames. 1ère partie*. Edition Mikologia. Lucerne. 364 pp.

COURTECUISSÉ, R. & DUHEM, B. 1994. *Guide des Champignons de France et Europe*. Edit. Delachaux et Niestlé. Lausanne. 480 pp.

JÜLICH, W. 1984. *Guida alla determinazione dei funghi. Vol. II. Saturnia*. Trento. 597 pp.

MARCHETTI, M. & FRANCHI, P. 1993. *Ascomiceti delle dune del litorale toscano*. Rivista di Micologia (Bull. Assoc. Micol. Bresadola), 36, 2: 115-136.

MOSER, M. 1989. *Guida alla determinazione dei funghi. Vol. I. Saturnia*. Trento. 565 pp.

ORTA, J. et al. 1992. *Espais Naturals. Història natural dels Països Catalans*. Fundació Enciclopèdia Catalana. Barcelona. 483 pp.

PASCUAL, R. 1985. *Guia dels arbres dels Països Catalans*. Ed. Kapel. Barcelona. 191 pp.